

Література

1. Мазур Т.Г. Гуманізація стосунків в навчально-виховному процесі // Початкова школа. – № 9. – 1996. – 5-6 с.
2. Макаренко А.С. Книга для батьків. – К., 1987. – 8 с.
3. Стельмахович М. Г. Школа і педагогіка в умовах становлення української держави // Рідна школа, № 5-6. – 1996. – 12-18 с.
4. Ярмаченко М.Д. Розвиток виховання, формування особистості // педагогіка. – К.: Вища шк., 1986. – 38-60 с.

ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ

Вовк М. Ю. (Полтава)

У наш час спостерігається тенденція інтеграції різноманітних методів моделювання, що проявляються у формі створення інтегрованих засобів моделювання. Одним з таких засобів являється програмний продукт, що носить назву ARIS (Architecture of Integrated Information Systems), розроблений німецькою фірмою IDS Scheer. Система "Aris" - широко відома спеціалізована програмна система, яка використовується в діяльності найбільших підприємств, корпорацій, банків, страхових компаній зі світовим ім'ям. Використання системи "ARIS" для моделювання бізнес-процесів страхової компанії можливо завдяки наявності Базис знань і референтних моделей бізнес-процесів. [2]

ARIS підтримує чотири різні типи моделей, що відображають досліджувану систему:

- організаційні моделі, що представляють структуру системи - ієрархію організаційних підрозділів, посад і конкретних осіб, зв'язки між ними, а також територіальну прив'язку структурних підрозділів;
- функціональні моделі, що містять ієрархію цілей, що стоять перед апаратом управління, із сукупністю дерев функцій, необхідних для досягнення поставлених цілей;
- інформаційні моделі, що відображають структуру інформації, необхідної для реалізації всієї сукупності функцій системи;
- моделі керування, що представляють комплексний погляд на реалізацію бізнес-процесів у рамках системи.

Для побудови перерахованих типів моделей використовуються як власні методи моделювання ARIS, так і різні відомі методи й мови моделювання. Процес моделювання можна починати з кожного з типів моделей. [3]

Основна бізнес-модель ARIS - eEPC (extended Event-Driven Process Chain, розширена модель ланцюжка процесів, керованих подіями). Нотація ARIS eEPC є розширенням нотації IDEF3. Бізнес-процес у нотації eEPC являє собою потік послідовно виконуваних робіт (процедур, функцій), розташованих у порядку їх виконання. [1] Реальна тривалість виконання процедур в eEPC візуально не відбивається. Для одержання інформації про реальну тривалість процесів необхідно використовувати інші інструменти опису, наприклад, MS Project.

Основа методології ARIS, розробленої фахівцями німецької компанії IDS Scheer AG, полягає в тому, що будь-яка організація розглядається як єдина

система, опис якої передбачає чотири основні групи моделей:

- моделі організаційної структури;
- моделі даних (потоків й структура);
- моделі функцій (функціональні ієрархії);
- моделі контролю й керування (зведені моделі бізнес-процесів).

Архітектура ARIS включає велику кількість типів моделей, що використовують різні графічні об'єкти для побудови моделей організації. [4] Однак слід наголосити, що на практиці застосовується обмежене число нотацій архітектури ARIS, наприклад нотація eEPC. По суті, вона є розширенням методології IDEF3 за рахунок використання такого поняття, як подія (Event). Крім нотації eEPC, ARIS надає аналітикові й інші засоби опису процесів організації.

Література

1. Август-Вильгельм Шеер «Моделирование бизнес-процессов». Перевод с англ., 2000. — 175 с.
2. Ильин В.В. Моделирование бизнес-процессов. Практическое использование ARIS, Williams, 176с.
3. Бусленко Н. П. Моделювання складних систем. М. Наука 1978р.
4. Рад Б. Моделювання систем. М. Вища школа 1999р.

АДАПТАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Воронцова Т.В. (Полтава)

Реформування системи освіти, котре нині відбувається в Україні, висунуло на порядок денний питання подальшої наукової розробки теоретичних і прикладних аспектів проблеми шкільної адаптації учнів до нових умов навчання. Проте, як свідчить життєва практика та наукові дослідження, далеко не кожен учень спроможний швидко і без особливих психологічних травм адаптуватись до нової соціальної ситуації, свого нового статусу, а це, безумовно, позначається не лише на самопочутті, але й на якості засвоєння знань, взаєминах з однолітками, батьками та педагогами, на його поведінці, вчинках та особистісному становленні взагалі.

Аналіз наукової літератури свідчить про те, що адаптивні механізми у молодшому шкільному віці розвинуті недостатньо. Саме тому, учні важко адаптуються до нових умов життєдіяльності. Крім того, труднощі процесу адаптації підсилюються "кризовістю" та "критичністю" цього вікового етапу у розвитку особистості, що виражається у підвищеній тривожності, яка пов'язана з особливостями самооцінки, невідповідністю до виконання нових соціальних ролей, суперечностями у сфері спілкування тощо.

Різні аспекти проблеми адаптації були предметом вивчення як вітчизняних, так і зарубіжних учених (І.Булах, І.Кон, Н.Максимова, І.Сабанадзе, М.Мід, Н.Міллер, Т.Френч та ін.), проте й досі відсутній єдиний погляд на саму сутність даного поняття. Досить неоднозначно визначаються критерії виміру рівнів адаптивності, умови та психологічні механізми прискорення даного процесу на різних вікових етапах та у різних сферах життєдіяльності людини; недостатньо з'ясовані зовнішні та внутрішні чинники адаптації, а також питання про те, як впливають індивідуально-психологічні та